

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus V. De dismemberatione beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

tum est, in quibusdam ea potestas illorum per Concilium restricta sit; primò enim ex dict. num. 952. interdictum est illis unio beneficiorum, quæ sunt diversarum Diœcesium, etiam ex ratione augendi cultus divini; 2. ex n. 958. unio parochialium Ecclesiarum facta monasteriis, Abbatii, Dignitatibus, præbendis Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ, aut aliis beneficiis simplificibus; quod tamen intellige juxta limitationem citat. num. 958. appositam &c. 3. unio beneficii liberi cum patrato ex num. 960.

ARTICULUS V.

De dismembratione beneficiorum.

963 **D**ismembratio beneficiorum propriè significat diminutionem beneficii, quoad fructus, servata tamen beneficij unitate, quæ tollitur per sectionem; seu divisionem ejus. Unde Garcia de benefic. part. 3. cap. 3. à num. 1. *dismembrationem*, ait, fieri, cùm alicuius beneficii fructus, seu redditus ab ipso beneficio separantur, ut alteri applicentur, beneficio v. gr. tenui, aut loco pio in subfidiū decentis sustentationis, hanc dismembrationem fieri posse à summo Pontifice ex iusta causa, constat ex dict. arg. 6. 2. de prabend. in 6.

964 Quæstio est de aliis Ecclesiæ Prælati, Papæ inferioribus; de hoc extat c. *Avaritia*. 10. de præbend. ubi Alexander III. scribens ad Canonicos Regulares, & Monachos Eboracenses, intellectimus, inquit, quod in Ecclesiæ vestris (de quibus certas pensiones consuevisti percipere) portiones, vel antiquos redditus minoratis, quos nonnulli Clerici Ecclesiarum ipsarum olim habuisse noscuntur, unde, quoniam hoc ex radice avaritiae, & cupiditatis procedit, quam debetis modis omnibus evitare, mandamus, si quas portiones, vel antiquos redditus Clericorum, sine consensu Archi-Episcopi vestri, minuere, vel parcas dividere præsumptis, ad integratatem pristinam revocetu. Ex hoc textu colligitur dismembrationem non esse illis absolute prohibitam; sed solum, sine consensu ordinarii, & cùm talis diminutio portionum sapit avaritiam. Videtur

autem hic non agi de onere pensionum (quæ cum pensionario extinguntur) sed portionum, quæ constitutæ sunt aliis beneficiis, & locis piis, quæ non intereunt; patet ex textu, ibi: *portiones*, vel *antiquos redditus minoratis*; de portionibus porrò vide dicta à num. 259. & 262. Hoc autem videtur non solum de Regularibus accipendum, sed etiam aliis Ecclesiasticis, non regularibus, ubi eadem ratio avaritiae præsumptæ, aut prætermissio consensus superioris non intervenit in diminutione redditum anteriorum beneficii, vel portionum.

Extat præterea decretum Tridentini Sess. 25. de reformat. cap. 16. ubi Concilium sic loquitur: statuit præterea sancta Synodus, ut Ecclesiastica beneficia Secularia, quoconque nomine appellantur, que curam animarum ex primaria eorum institutione, aut aliter, quo modocunque retinent, illa deinceps in simplex beneficium, etiam assignata Vicario perpetuo congruâ portione, non convertantur, non obstantibus, quibuscunque gratiis, quæ suum plenarium effectum non sunt consecutæ; in iis verò, in quibus contra eorum institutionem, seu fundationem cura animarum in Vicarium perpetuum translata est (etiamsi in hoc statu, ab immemorabili tempore reperiantur,) si congrua portio fructuum Vicario (quoconque nomine is appelletur) non fuerit assignata, ea quamprimum, & ad minus intra annum à fine præsentis Concilii, arbitrio ordinarii juxta formam decreti sub felicis recordationis Paulo III. assignetur. Nam ex hoc deducitur, Ecclesiastica beneficia Secularia non posse, quæ curam animarum, aut aliter quo modocunque retinent, in beneficia simplia converti; sic Garcia de benefic. part. 12. cap. 9. num. 87. Zerola in praxi Episc. part. 1. vide unio. §. 3. etiam tantum quoad partem fructuum, teste Pyrrho Corrado in praxi benefic. lib. 3. cap. 2. num. 12. & quoniam dismembrare, seu partem fructuum beneficiorum Secularium, (quomodoconque curata sint) applicare beneficio simplici, videtur idem, ac eorum fructus in beneficium simplex convertere; sicut hoc, sic

sic & illud censendum est Episcopis interdictum esse ex citatione Decreto Tridentini.

966 Quæstio est, an Episcopus beneficio simplici possit applicare fructus ex Oratoriis, vel Capellis, Ecclesiæ curatæ unitis, saltem si hæc propterea non egeant? g. quod non; quia sic fructus Ecclesiæ curatæ converterentur in beneficium simplex, quod interdictum est relato Decreto Tridentini; sic Barbosa in citat. cap. 16. Concilii num. 4. pro eadem opinione referens Garciam, Riccius, & alios, ex Decisione seu Congregatione. Not. autem 1. etiæ c. avaritie 10. hoc tempore interdicat, ejusmodi diminutionem porti-
num, factam ab inferioribus Episcopo sine consensu ejus: Decretum tamen Concilii loquatur absolutè, ac indefini-
nitè, sic, ut nec Episcopi hoc possint, quo fructus à beneficio separati cede-
rent in conversionem beneficij simpli-
cis. Not. præterea, ut in casu, quo dismembratio beneficij licita est, hæc legitimè fiat, requiri justam causam;
talis censetur 1. si aliæ sit periculum animarum; ut si propter Ecclesiæ di-
stanciam, & viatum difficultates, Pa-
rochiani certo tempore (verb. gr. hy-
mali) sine magna illam difficultate adire non possint, Salvis tantum redditibus alteri Ecclesiæ decenter necessariis, de
quo c. ad audiendam 3. de Eccles. adi-
ficand. Alteram censem, si in Ecclesia Parochiali abundante Episcopus Paro-
cho constituit adjutorem, assignat illi
portione de fructibus beneficij; sic Pa-
normitanus in c. Conquerente, de Cle-
ric. non resid. à num. 1.

967 Not. 2. dismembrationem benefi-
ciorum fieri posse, vel ad instantiam ipsius Beneficiati; vel ex officio ab ipso Episcopo: in primo casu non requiri-
tur, nisi causa justa, & Consensus Epi-
scopi, quando Ecclesia dismembranda non est Collegiata, vel Conventualis:
Secùs enim etiam requiritur consensus Capituli, vel Collegii ex dict. supr. in
3, autem casu debere intervenire simul istum consensum, ex cap. 1. de reb.
Ecclesiæ non alienand.

968 Not. 3. dubitari, an in eo casu in-
Tom. III.

tervenire debeat consensus Rectoris Ecclesiæ, cum ejus dismembratio fit ipsâ non vacante? Resp. quamvis hoc non pertineat ad dismembrationem, tan-
quam solennitas substantialis, ut collig-
itur ex citat. cap. 2. de reb. Eccles. non alienand. in 6. & Trident. Sess. 25. de Reform. cap. 4. Quando ceteroquin dismembratio, quoal reliqua legitima est; audiendum tamen, in quantum ejus interest, habere decentem susten-
tationem, quæ forte diminui posset fa-
ctâ dismembratione.

Dixi: Ecclesiæ non vacante; nam **969**
si cā vacante dismembratio facienda
esset, constitui deberet Ecclesiæ Cura-
tor, seu defensor, similiter audiendus
super præjudicio, quamvis, si hoc præ-
termissem foret, dismembratio pro-
pterea non irrita foret ex dict. cap. 2.
de rebus Eccles. non alienand. in 6. ibi:
*Si una Ecclesia alteri Ecclesia, seu digni-
tati alicui, vel præbenda, per Episcopum,
suo consentiente Capitulo, uniatur, aut
religiōso loco tenetur, ex eo, quid Rector
ipsius ad hoc vocatus, vel, si vacabat, de-
fensor ei super hoc datus non extitit: ne-
quaquam id poterit impugnari.*

ARTICULUS VI.

De divisione beneficiorum.

Diviso fit tollendo unitatem bene- **970**
ficii, ex uno scilicet faciendo
duo; quæstio igitur in præfens est, an
Ordinarii locorum licet faciant ejus-
modi beneficiorum divisiones? quæstio
hæc proposita fuit in Concilio Turo-
nensi, ut habetur cap. Majoribus 8. de
præbend. & dignitat. ad quam respon-
derunt Patres: Majoribus Ecclesiæ be-
neficiis in sua integritate manentibus, in-
decorum nimis videtur, ut minorum Cle-
ricorum præbende patientur Sectionem;
idcirco, ut sicut in magnis, ita quoque in
minimis membris suis firmatam Ecclesia
habeat unitatem, divisionem præbenda-
rum, aut dignitatum permutationem fieri
prohibemus. Vide num. 977.

Duo sunt, quæ ex hoc textu de- **971**
ducuntur, tanquam prohibita 1. est per-
mutatio dignitatum; de quo aliæ suo
loco; alterum, *Sectione*, seu *Divisio*

Ff 2 * præ-